

This is the law of the eruption of *tzoraas* be it in a woolen garment, or a linen garment, or in the warp [lengthwise] thread, or in the woof [widthwise] thread, or in any leather-made object, that it be pronounced pure, or that it be pronounced impure.

1. **ספר ויקרא יג:נט**
 זֹאת תִּזְרַח נִגְעַ צְרָעַת בְּגָד
 הַצֹּמֵר אֹךְ הַפְּשֻׁתִים אֹךְ
 הַשְּׂתִיל אֹךְ הָעֵרֶב אֹךְ כָּל־כְּלִי
 עֹר לְטָהָר אֹךְ לְטִמְאָו:

May the words of my mouth and the prayer of my heart be acceptable to You, O LORD, my rock and my redeemer.

2. **ספר תהלים יט:טו**
 יְהִי־לְרָצוֹן אֱמִרֹתַי וְהִגִּינוּ לִבִּי לִפְנֶיךָ
 ה' צוּרִי וְגֹאֲלִי:

3. **מדרש שוחר טוב א:ה**
 (תהלים יט טו) יהיו לרצון אמרי פי. יעשו לדורות ויכתבו לדורות אמרי פי ויחוקקו לדורות. ולא יהיו קורין בהם כקורין בספרים אלא יהיו קורין בהן ונוטלין שכר עליהם כנגעים ואהלות.

4. **פנינים משלח גבוה ויקרא יג:ג**
 הלכה היא במראות נגעים שכל הכרעה נתונה ביד הכהן, לטהר או לטמא, ככל היוצא מפיו יעשה. ומה יקרה אם אין שם כהן מומחה שיודע להבחין בין נגע לנגע. או אז קוראים לישראל תלמיד חכם שיראה את הנגע, הוא פוסק ומוסר הכרעתו לכהן העם-הארץ, ואילו הכהן אומר בפיו על טמא, טמא, ועל טהור, טהור. נמצא שהגם שאין הכהן יודע ומבין סיבת אמירתו ומהותה, הרי היא הקובעת וחורצת את טיב הנגע. זהו שביקש דוד המלך מאת ה', שבאותו אופן תהא אמירת פרקי תהלים מקובלת לרצון לפניו, אפילו אם אין הקורא במבין את פירושו כלל, רק משום אמירתם גרידא.
בשם רבי מאיר שמחה הכהן מדוינסק

5. Rabbi Jonathan Sacks, **Covenant and Conversation**: Leviticus, p. 190

What then links human skin, garments, and walls of houses? The answer is that *they all mark a boundary between inside and outside*. They are the outer surfaces covering something whose essential significance is within.

The nature of the punishment testified to the kind of sin that provoked it. It was a sin that sought to hide – therefore it was made public. It was a sin that sought to make someone else a pariah – therefore the one who committed it was made a pariah: “As long as he has the disease he remains unclean. He must live alone; he must live outside the camp” (Lev. 11:46).

This is the nature of malicious gossip. It is the kind of thing that people speak with hushed voices and often deny when accused of it. It sows suspicion and dissension. It wrecks communities. It can destroy reputations and careers. It damages relationships, undermining the respect and trust on which families and communities depend. It is secretive and devastating.

Nothing could do more to damage the kind of nation God was inviting the Israelites to become through their collective experience in Egypt and in the wilderness: a community built on shared memories, hopes, and expectations, and a sense, given by covenant, of collective responsibility.

6. הגדה של פסח הלקח והלבוב (תשפ"א)

מצות מרמז מל על נקודה של אחדות, קמח ומים מתאחדים יחד ואין תערובות דבר אחר המעכב האחדות שיתאחדו להיות גוש אחד. וכ"כ החיד"א (רוח חיים דרוש י"א לשבת הגדול) 'כי הנה הקב"ה ציונו לעשות מצה שמורה על הכנעה ורמז ליצר הטוב ובוזה נבטל מצה ומריבה ושנאת חנם, אתי מצה לחם עוני ומפיק מצה ומריבה וגסות הרוח, ועל ידי זה יהיה אחדות וזה גורם שלום ויבא הגאולה', מצה הוא ענוה, וענוה ואחדות הולכים בד בבד. מצות עולה

7. מסכת פסחים קטו:

Shmuel said that the phrase: "The bread of affliction [*lehem oni*]" (Deuteronomy 16: 3) means **bread over which one answers [onim] matters**, i.e., one recites the Haggadah over *matza*.

אמר שמואל: "לחם עוני" פתיב — לחם שעונין עליו דברים.

That was also taught in a *baraita*: *Lehem oni* is bread over which one answers many matters.

תנא נמי הכי: "לחם עוני" — לחם שעונין עליו דברים הרבה.

8. Felps, W., Mitchell, T. R., & Byington, E. (2006). **How, when, and why bad apples spoil the barrel: Negative group members and dysfunctional groups.** *Research in Organizational Behavior*, 27, 175-222.

Cooperation. Cooperation is perhaps the most quintessentially "integrative" component of group work. One way bad apples inhibit cooperation is by undermining what has been called "depersonalized trust" or the "positive expectation or presumption that interpersonal risks can be assumed with a reasonable degree of confidence that others [in the group] will not betray or violate the trust" (Kramer & Wei, 1999, p. 146). A central facet of depersonalized trust is the knowledge that others will abide by norms of civil behavior. When a negative member steals credit or spreads negative gossip, other employees' begin to lose confidence (i.e. decrease their expectations) that cooperation will result in mutually beneficial outcomes. Kramer and